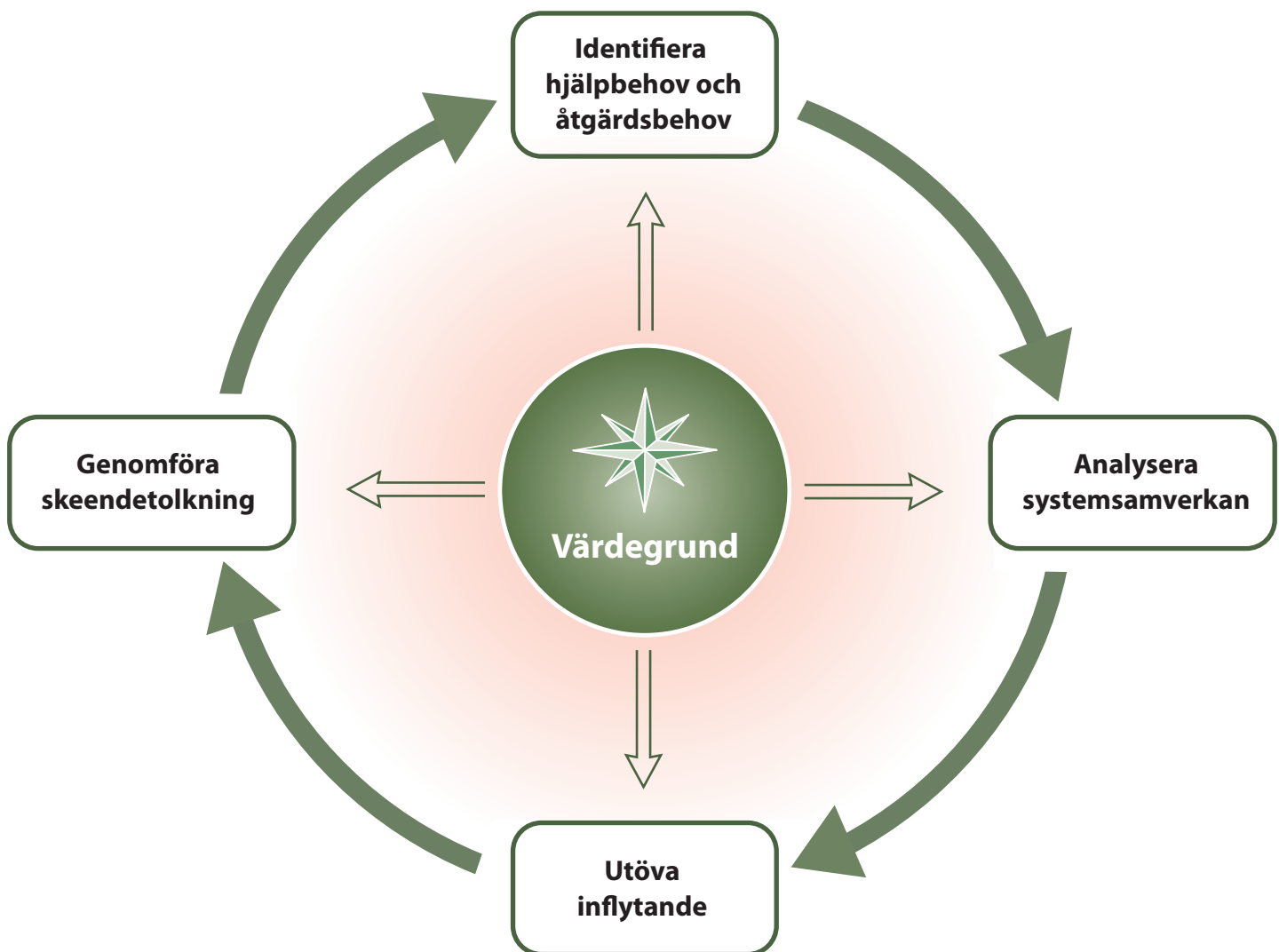

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

Länsstyrelsens samordningsansvar

– ett koncept för samordning och inriktning vid stora olyckor och kriser

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

Kompendiet har utarbetats av Lars Fredholm och Christian Uhr med utgångspunkt i deras pm *Samordning och inriktning i multiorganisatoriska responser. En idéskrift som utgångspunkt för framtida utveckling.*

Textbearbetning av Sofia Magnusson och Lena Johansson

Utgåva 1.0 2011-06-01

Kontaktperson: Lena Johansson

Illustrationer: Martin Ek

Publikationsnummer: MSB337 - november 2011

ISBN 978-91-7383-181-9

Innehåll

NÅGOT OM KONCEPTETS BAKGRUND	4
INLEDNING.....	5
Vägledning utvecklar förmågan	6
Vägledningens tillämpning	6
KONCEPT SOM GRUND FÖR REGIONALT OMRÅDESANSVARIG FUNKTION VID STORA OLYCKOR OCH KRISER	7
En utgångspunkt: Värdegrundsbaserad balansering av olika mål och situationstolkningar.....	7
Värdegrund	8
Skeendetolkning.....	11
Identifiering av hjälpbehov och åtgärdsbehov.....	11
Analys av systemsamverkan.....	12
Inflytandeprocessen	13
Löpande analys- och syntesarbete	14

Något om konceptets bakgrund

Konceptet har sin bakgrund i forskningsprojektet "Effektivare ledning vid stor-skalig räddningstjänst och krishantering" som bedrevs vid Lunds universitet under åren 2004 t.o.m. 2009 och finansierades av dåvarande Räddningsverket och Krisberedskapsmyndigheten.

Forskningsprojektet genererade kunskap, som har applicerats på vår svenska samhällsstruktur och anknutits till våra samhälleliga grundvärderingar och normer, vilket har resulterat i konceptet. En utförligare och djupare beskrivning av och diskussion om konceptet finns i en pm, som heter "*Samordning och inriktning i multiorganisatoriska responser. En idéskrift som utgångspunkt för framtida utveckling*".

Inledning

Olyckor och kriser hanteras av de närmast berörda aktörerna (enskilda, kommunala och statliga). Samhällets stöd sker ofta med kommunens och andra lokala aktörers resurser. Ibland drabbas ett större geografiskt område, så som skedde under stormen Gudrun, och ibland får lokala händelser konsekvenser för andra kommuner, i en hel region eller i andra delar av landet.

Vid en svår händelse uppstår en mängd hjälpbehov. Aktörerna som ska möta dessa skilda hjälpbehov har var och en sitt specifika uppdrag att lösa. En aktör har oftast inte beslutsrätt över en annan. Ett antal val och prioriteringar måste göras och de skilda hjälpbehoven kan dessutom stå i konflikt med varandra.

Ledningsproblematiken ställs på sin spets vid dessa tillfällen. Här krävs samordning och ibland kanske även gemensamt agerande av ett flertal olika aktörer. Frågan är hur man bäst samordnar och inriktar aktörer och ageranden vid en händelse med stora hjälpbehov och många berörda aktörer.

När samordning måste ske på regional nivå är det länsstyrelserna som har det särskilda ansvaret gentemot andra regionala aktörer, lokala aktörer samt mot den nationella nivån.

Länsstyrelserna ska vara en sammanhållande funktion inom sitt geografiska område:

Länsstyrelsen skall inom sitt geografiska område i fråga om sådana situationer som avses i 9 § vara en sammanhållande funktion mellan lokala aktörer, som exempelvis kommuner, landsting och näringsliv, och den nationella nivån /.../ (ur förordningen om krisberedskap och höjd beredskap, SFS 2006:942, 7 §)

Länsstyrelseinstruktionen säger följande om länsstyrelsens ansvar för samordning:

Länsstyrelsen ska ha förmåga att vid en allvarlig kris, som berör länet eller medför behov av samverkan mellan kommuner eller andra aktörer, omgående kunna upprätta en ledningsfunktion för bl.a. samordning och information. (2007:825, 53 §)

Länsstyrelsen ska avseende krisberedskap vara sammanhållande inom sitt geografiska område och före, under och efter en kris verka för samordning och gemensam inriktning av de åtgärder som behöver vidtas. (2007:825, 54 §)

Trots relativt tydliga skrivningar i författningstexterna kan man konstatera att det idag finns stor skillnad i hur länsstyrelserna tolkar sin uppgift som områdesansvarig. Det förefaller oklart hur man ska agera som sammanhållande funktion, vilket motiverar att åtgärder vidtas för att uppnå syftet med lagstiftningen.

Vägledning utvecklar förmågan

Vägledningen som du håller i din hand är framtagen för att presentera ett koncept som kan bidra till att utveckla och höja förmågan att hantera ledningsproblematik på regional nivå.

Vägledningen vänder sig framför allt till länsstyrelser och de personer som där arbetar med skydd mot olyckor, krisberedskap och civilt försvar. Den kan även vara intressant för de personer som blir viktiga aktörer på den regionala nivån vid en större olycka eller kris, t ex kommunchefer, polischefer, räddningschefer, beslutsfattare från privata organisationer eller representanter från trossamfund.

Vägledningen ska inte ses som en strikt regel att följa, utan vill i stället tjäna som inspiration för att starta egna utvecklingsprocesser på regional nivå.

Konceptet, som utgör kärnan i vägledningen, är en beskrivning av en arbetsprocess i fyra olika steg som tillsammans bidrar till att utforma en sammanhållande funktion. De fyra stegen utgör en analysprocess som ska pågå kontinuerligt under hela den tid som man är engagerad i olycks- eller krishantering. En central utgångspunkt för konceptet är också principen om värdegrundsbaserad balansering av olika mål och situationstolkningar, vilken beskrivs i ett eget inledande avsnitt.

Vägledningens tillämpning

Konceptet utgör en tankemodell, en verksamhetsidé, för hur en regionalt områdesansvarig funktion kan utöva sitt sammanhållande ansvar i gemenskap med andra aktörer/gemenskaper vid en stor olycka eller kris i samhället och därmed vara en ledningsfunktion för samordning och information samt verka för gemensam inriktning (53 och 54 § i Förordning (2007:825) med länsstyrelseinstruktion).

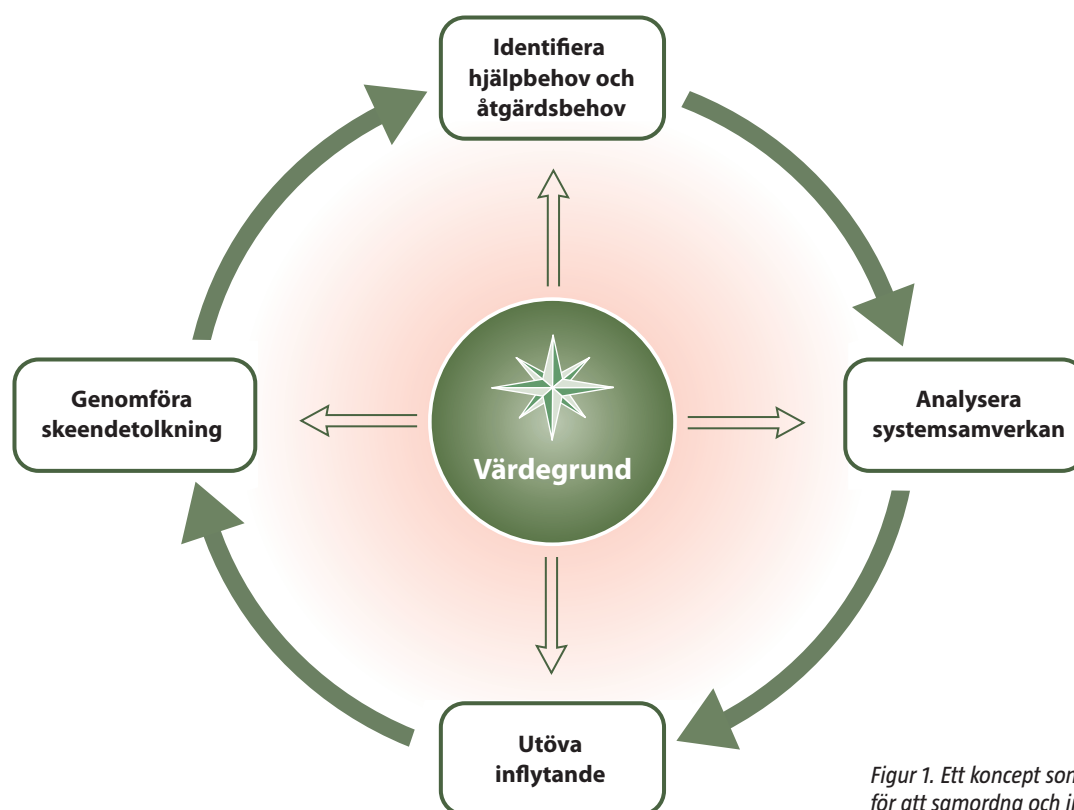
Syftet är inte att förse länsstyrelsen med färdiga organisationslösningar, utan länsstyrelsen måste själv omsätta konceptet i praktisk tillämpning utifrån regionala och lokala förutsättningar.

Länsstyrelsen har ett ansvar för att aktörerna samordnas så att det totala hjälpbehovet möts. För det behöver man kunna hantera och agera både utifrån förtänkta planer och även kunna improvisera.

Att agera utifrån förtänkta planer är exempelvis att använda överenskomna kommunikationskanaler, standardrutiner och att gruppera sig i förbestämda grupper.

Att improvisera kan vara att hitta nya lösningar på problem, använda spontana nätverk av beslutsfattare eller hantera frivilliga som organiserar sig.

Koncept som grund för regionalt områdesansvarig funktion

Figur 1. Ett koncept som grund för att samordna och inrikta många aktörer.

En utgångspunkt: Värdegrundsbaserad balansering av olika mål och situationstolkningar

En viktig utgångspunkt för konceptet är att balansering av olika mål och situationstolkningar kan ske utifrån en gemensam värdegrund och utifrån en grundläggande princip som vi kallar "en värdegrundsbaserad balansering av olika mål och situationstolkningar".

För att få en förståelse av begreppets innebörd behöver man förstå den situation som uppstår vid händelse av en stor olycka eller kris och hur aktörer och enskilda personer interagerar med varandra.

Som det konstaterades redan i inledningen innebär en stor olycka eller kris att det uppstår en mängd hjälpbehov. Det kan handla om att människor är skadade och behöver omhändertas, det kan vara elavbrott, det kan vara social oro och det kan vara störningar i infrastruktur och kommunikation – samtidigt! Aktörer som ska agera och försöka möta alla dessa uppstådda hjälpbehov är både offentliga och privata. Polis, räddningstjänst och sjukvård är ofta

huvudaktörer och ingriper utifrån sina respektive lagstadgade uppgifter. Privata aktörer som ofta måste agera kan vara el- eller telenätsbolag eller mobilnätsbolag. Dessutom agerar ofta även olika sociala gemenskaper, till exempel trossamfund eller frivilliga hjälporganisationer.

Det är viktigt att förstå att alla dessa aktörer handlar utifrån sina egna uppdrag och intressen. Deras tolkningar av situationen kommer att skilja sig åt i vissa avseenden och deras prioriteringar kommer att vara olika. Ibland kommer deras olika mål att vara direkt motstridiga.

Karaktäristiskt för sådana här situationer är att aktörer finner andra aktörer med andra uppdrag som man spontant sluter sig samman med i mer eller mindre starka nätverk. Genom samtal och förhandlingar kring olika situationstolkningar kan dessa nätverk åstadkomma en slags balansering av de olika aktörernas skilda intressen och prioriteringar. Här uppnås en samordning som vi kallar "funktionell samordning mellan aktörerna".

Balanseringen bör, för att undvika att en aktörs intresse väger över, ske med utgångspunkt i en gemensam värdegrund.

Värdegrund

På en övergripande nivå finns grundläggande värderingar som fundament för hur vårt demokratiska samhälle bör vara utformat och fungera. Dessa värderingar finns uttryckta bland annat i våra grundlagar. Regeringsformen uttrycker övergripande mål för samhället. Några av de centrala målen sammanfattas:

- *Den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet. Den enskildes personliga, ekonomiska och kulturella välfärd ska vara grundläggande mål för den offentliga verksamheten. Särskilt ska det allmänna trygga rätten till arbete, bostad och utbildning samt verka för social omsorg och trygghet och för goda förutsättningar för hälsa.*
- *Det allmänna ska verka för att demokratins idéer blir vägledande inom samhällets alla områden samt värna den enskildes privatliv och familjeliv.*

Regeringens proposition "Samverkan vid kris – för ett säkrare samhälle" (prop. 2005/06:133) formulerar följande mål för vår säkerhet:

- Värna befolkningens liv och hälsa.
- Värna samhällets funktionalitet.
- Värna vår förmåga att upprätthålla våra grundläggande värden som demokrati, rättssäkerhet samt mänskliga fri- och rättigheter.

Samhällets krisberedskap – stärkt samverkan för ökad säkerhet (Skr. 2009/10:124 s. 15) uttrycker följande mål för samhällets krisberedskap:

- Minska risken för och konsekvenserna av allvarliga störningar, kriser och olyckor
- Trygga hälsan och den personliga säkerheten för barn, kvinnor och män samt
- Hindra eller begränsa skador på egendom eller miljö.

Samhällets uttryckta värderingar kan ligga till grund för att formulera övergripande, strategiska mål. Om de är tydligt formulerade kan de fungera som en värdegrund och en ram för samordnings- och inriktningsarbetet. Tydliga övergripande strategiska målinriktningar kan hjälpa till att identifiera målkonflikter som uppstår mellan aktörer eller "obalans" mellan aktörers inflytande i agerandet. Arbetet med att ta fram övergripande mål kan göras av länsstyrelsen och det kan göras i samverkan med lokala och regionala aktörer. Målinriktningarna kan vara till hjälp både vid förberedande arbete och vid hantering av akuta händelser.

Exempel på övergripande strategiska målinriktningar:

- Rädda och skydda liv och hälsa.
- Åstadkomma kontroll över och utsläckning av vållandefenomen, d.v.s. begränsa eller släcka en brand, stoppa smittspridning, avbryta kriminellt agerande, stoppa felprocesser i tekniska system etc.
- Säkra och skapa gynnsamma villkor för människan som individ och för hennes sociala sammanhang.
- Säkra och åstadkomma kontroll över hotade eller drabbade viktiga samhällsfunktioner
- Säkra demokrati, rättssäkerhet och mänskliga fri- och rättigheter.
- Beakta direktiv och/eller vägledning från regeringen och/eller sektoransvarig central myndighet.

För en fördjupad redogörelse om principen om värdegrundsbaserad balansering av olika mål och situationstolkningar läs gärna kapitlet "Samverkan vid stora olyckor och kriser kräver ett utvecklat tänkande om ledning" i Samverkan för säkerhets skull! (Kan från juni 2011 laddas ned som pdf på www.msb.se)

1. Samhällets grundläggande värderingar

Våra samhälleliga grundläggande värderingar som vuxit fram i vårt samhälle.

2. Grundläggande värderingar i manifesterade former

Grundläggande värderingar i manifesterade former som utgångspunkt för myndighetsutövning.

Här sätts kompassriktningen för hur vi bör agera i samhället.

3. Strategiska målinriktningar

Preciserad värdegrund som utgångspunkt för samordning och inriktning.

Länsstyrelserna

Länsstyrelserna ska balansera aktörernas inflytande och samordna insatserna för att möta hjälpbehovet på bästa sätt och minska risken för intressekonflikter.

Exempel på strategiska målinriktningar

Kontroll över och utsläckning av vållandefenomen, d.v.s. bränder, smittspridning, kriminellt agerande, felprocesser i tekniska system etc.

Beakta direktiv och/eller vägledning från regeringen och /eller sektoransvarig central myndighet.

Rädda och skydda liv och hälsa.

Säkra och åstadkomma kontroll över viktiga samhällsfunktioner

Säkra demokrati, rättssäkerhet och mänskliga fri- och rättigheter.

Säkra och skapa gynnsamma villkor för människan som individ och för hennes sociala sammanhang.

Figur 2. Bilden illustrerar vägen till strategiska målinriktningar. Se avsnittet om Värdegrund.

Skeendetolkning

Skeendetolkning är det första steget i konceptet. Här innebär det att åstadkomma en förståelse för vad som håller på att ske. Det kanske viktigaste är att denna förståelse omfattar en framskrivning av skeendet över tid och rum, i stället för en lägesbeskrivning som ligger fast.

Skeendetolkningen ska göras med utgångspunkt i värdegrunden och dess definierade målinriktningar. Det betyder att man analyserar vilka övergripande målinriktningar som inte kan upprätthållas i samhället utan åtgärder.

Skeendetolkningen ger underlag till att bedöma vilka hjälpbehov som finns och kommer att uppstå och vidare bedöma åtgärdsbehov. Skeendetolkningen leder fram till att det finns en samlad bedömning av läget på kort och lång sikt. Några exempel på frågor som kan ställas i skeendetolkningen kan vara:

- Vilka värden är hotade på kort och lång sikt och vilka strategiska målinriktningar kan inte upprätthållas utan åtgärder?
- Vilka risker finns på kort och lång sikt?
- Vilka viktiga samhällsfunktioner är hotade?
- Vilka beroenden finns för att viktiga samhällsfunktioner ska fungera och för att människor ska kunna upprätthålla ett normalt vardagsliv?
- Vilka "riktningar" kan skeendet ta på längre sikt?
- Vilken "riktning" är troligast?
- Vilken betydelse har och hur utformas kommunikation i nätbaserade sociala medier (t ex Facebook och Twitter)?

Identifiering av hjälpbehov och åtgärdsbehov

Skeendetolkningen ger stöd för att identifiera hjälpbehov och åtgärdsbehov. Hjälpbehoven som uppstår vid en olycka eller kris måste mötas med åtgärder och det är i det här skedet viktigt att reda ut vilka aktörer som är berörda och vilket ansvar som vilar på var och en. Några exempel på frågor att bearbeta kan vara:

- Vilka hjälpbehov finns i samhället på kort och lång sikt?
- Ett viktigt hjälpbehov är behovet av information. Vilken information behövs på kort och lång sikt och hur kan den utformas?
- Vilka åtgärder måste vidtas för att möta hjälpbehoven?
- Vem har ansvar för olika åtgärder och vilka åtgärder har den enskilde ansvar för?
- Vilka lagar och förordningar är giltiga för den uppkomna situationen?
- Hur ser hjälpbehoven och åtgärdsbehoven ut fördelade över länets kommuner?

Analys av systemsamverkan

I det tredje steget görs en analys av systemsamverkan. Det innebär att få kunskap om hur de olika aktörerna arbetar var och en samt tillsammans i en gemenskap. Här handlar det om att ta reda på om aktörernas samlade ageranden på ett tillfredsställande sätt möter hjälpbehoven och om det svarar mot de strategiska målinriktningarna.

När en sådan analys görs måste man i underlaget ta in kunskap om samtliga berörda aktörer och deras ageranden; formella organisationer (kommunala, statliga, privata), informella grupperingar med representanter från olika organisationer, grupperingar av frivilliga samt grupperingar av självorganiserade drabbade.

Några exempel på frågor kan vara:

- Finns det några hjälpbehov som inte blir åtgärdade?
- Arbetar de olika aktörerna/organisationerna/gemenskaperna i harmoni med varandra eller finns det konflikter och motstridiga operativa mål?
- Hur fungerar beroenden mellan olika aktörer/organisationer/gemenskaper?
- I vilken utsträckning är den enskilda och hennes förmåga en resurs i sammanhanget?
- I vilken utsträckning ser engagerade aktörer/organisationer/gemenskaper på drabbade som en resurs och inte bara som viljelösa offer?
- Finns behov av att formulera en gemensam inriktning?
- Beaktas direktiv eller vägledning från regeringen och/eller sektoransvarig central myndighet av engagerade aktörer/organisationer/gemenskaper?
- Vilka behov uttrycker kommunerna (t.ex. krisledningsnämnder)?
- Hur fungerar kommunikationskanaler till kommunerna?
- Hur fungerar kommunikationskanaler till angränsande län?
- Hur fungerar kommunikationskanaler till berörda centrala myndigheter, till regeringen och till MSB?
- Hur fungerar och i vilken utsträckning kan eventuell internationell hjälp integreras i samverkan?

Inflytandeprocessen

En huvuduppgift är i detta skede att säkerställa att principen om värdegrund-baserad balansering av olika mål och situationstolkningar tillämpas för att åstadkomma samordning mellan aktörerna och eventuellt en gemensam inriktning av deras agerande.

Inflytandeprocessen sker inte i ett slutet stabsrum där en överordnad chef är ledande, utan är något som sker i en nätverksformad gemenskap av olika beslutsfattare där var och en representerar en aktör med sina intressen och mål.

Länsstyrelsen roll i detta skede, som sammanhållande funktion på re-

gional nivå, kan vara att fungera som ordförande och leda diskussionerna/förhandlingarna mot ett så bra resultat som möjligt för helheten.

I det här skedet är två uppgifter primära för den sammanhållande funktionen:

- Först och främst uppgiften att utöva sitt samordningsansvar. Det innebär ett ansvar för att de olika aktörernas mål och aktiviteter anpassas till varandra på ett sådant sätt att var och en kan utföra sin specifika uppgift och att insatserna sammantaget möter det totala hjälpbehovet på bästa sätt.
- Den andra uppgiften består i att avgöra om det krävs en gemensam inriktning av agerandet. Om man bedömer att en gemensam inriktning behövs innebär det att sätta upp mål för agerandet som ger en effekt och som påverkar hela sammanhanget. Inriktningen är den "inslagna kurs" man väljer och de aktiviteter som väljs medvetet för att uppnå avsedd effekt.

För att klara ut sitt ansvar i inflytandeprocessen behöver nu länsstyrelsen använda det samlade resultatet av skeendetolkningen, identifikation av hjälp- och åtgärdsbehov samt analysen av systemsamverkan. Analyserna från varje delmoment ska nu sättas i relation till de gemensamma målinriktningarna. Den samlade analysen kan ligga till grund för en bedömning av graden av inflytande och behov av gemensam inriktning från regional nivå.

Vilken grad av inflytande den sammanhållande funktionen ska ha styrs av det bedömda behovet av inflytande utifrån analysen av den aktuella situationen:

- Den lägsta graden av ambition är att inte behöva utöva inflytande. En sådan bedömning grundar sig på analysen att de olika aktörerna/organisationerna/gemenskaperna i sin helhet agerar i enlighet med värdegrundens strategiska målinriktningar utan att något inflytande behöver utövas.
- Nästa ambitionsnivå är att stödja agerande aktörer/organisationer/gemenskaper med information, kunskap, analyser, expertis eller på annat lämpligt sätt. Detta innebär att aktörer/organisationer/gemenskaper ger uttryck för att de behöver stöd eller att den samlade bedömningen från skeendetolkningen, analysen av hanteringsproblem och analysen av systemsamverkan leder till insikten att olika aktörer/organisationer/gemenskaper har behov av sådan hjälp.
- Den tredje ambitionsnivån innebär att parera och avvärja konflikter samt att finna lösningar vid konkurrens om resurser.
- Den fjärde ambitionsnivån innebär att aktivt arbeta med samordning mellan de olika aktörerna/organisationerna/gemenskaperna. Det innebär att anpassa de olika aktörernas/organisationernas/gemenskapernas mål och intressen till varandra så att var och en kan lösa sin uppgift och att det blir ett så bra resultat som möjligt för helheten.
- Den femte ambitionsnivån är att åstadkomma en gemensam inriktning, som kommer att bli den strategiska ram, inom vilken de olika aktörerna/organisationerna/gemenskaperna har att formulera sina operativa mål samt underordna sina intressen.

Några exempel på frågor:

- Behövs någon form av inflytandeprocess eller fungerar det bra om de olika aktörerna/organisationerna/gemenskaperna agerar självständigt utan inblandning?
- Behöver någon eller några av aktörerna/organisationerna/gemenskaperna stöd i någon form?
- Föreligger det motstridiga ageranden eller mål bland aktörerna/organisationerna/gemenskaperna och hur kan en lösning i så fall utformas för att hantera situationen?
- Behövs samordning mellan olika aktörer/organisationer/gemenskaper för att var och en av dem ska kunna hantera sina uppgifter?
- Är det lämpligt att åstadkomma en gemensam inriktning för några eller samtliga aktörer/organisationer/gemenskaper?
- I vilka nätverk av beslutsfattare kan länsstyrelsen vara en central sammanhållande nod?
- Hur kan inflytandearbetet (diskussioner, förhandlingar etc) arrangeras i de olika nätverken?
- Om det föreligger direktiv eller riktlinjer från regeringen eller från central statlig myndighet, hur kan i så fall dessa integreras i samordningsarbetet?

Löpande analys- och syntesarbete

Konceptet är tänkt att användas i ett löpande analys- och syntesarbete. Tidigt i ett skeende görs en första skeendetolkning, en första analys av hanteringsproblemen och en första analys av systemsamverkan. Analysarbetet resulterar i någon form av syntes, som utgör underlaget för vilken ambition länsstyrelsen ska ha i en begynnande inflytandeprocess och hur denna ska hanteras.

Därefter görs ytterligare en skeendetolkning som fördjupar den första och ger en analys av vilka effekter de olika aktörernas/gemenskapernas insatser resulterat i. Här ges underlag till en ny analys av hanteringsproblemen och hur de olika aktörerna/gemenskaperna samverkar vilket i sin tur ger underlag till länsstyrelsens ambitionsnivå i inflytandeprocessen och hur inflytandeprocessen kan hanteras i de olika nätverken av beslutsfattare. På detta sätt sker analys- och syntesarbete löpande under hela den tid man kommer att vara engagerad i akut olycks- eller krishantering.

Fakta

Länsstyrelsens roll i samhällets krisberedskap formuleras i förordningen om krisberedskap och höjd beredskap (SFS 2006:942), 7 §:

Länsstyrelsen skall inom sitt geografiska område i fråga om sådana situationer som avses i 9 § vara en sammanhållande funktion mellan lokala aktörer, som exempelvis kommuner, landsting och näringsliv, och den nationella nivån, samt verka för att:

- regionala risk- och sårbarhetsanalyser sammanställs,
- nödvändig samverkan inom länet och med närliggande län sker kontinuerligt,
- under en kris samordna verksamhet mellan kommuner, landsting och myndigheter,
- information till allmänheten och företrädare till massmedia under sådana förhållanden samordnas, och
- efter beslut av regeringen prioritera och inrikta statliga och internationella resurser som ställs till förfogande.

I 9 § definieras vidare sådana situationer i vilka länsstyrelsen skall vara en sammanhållande funktion:

- Situationer som uppstår hastigt, oväntat och utan förvarning, eller en situation där det finns ett hot eller en risk att ett sådant läge kan uppstå,
- Situationer som kräver brådskande beslut och samverkan med andra aktörer.

I förordning (2007:825) med länsstyrelseinstruktion sägs i 53 § bland annat:

Länsstyrelsen ska ha förmåga att vid en allvarlig kris, som berör länet eller medför behov av samverkan mellan kommuner eller andra aktörer, omgående kunna upprätta en ledningsfunktion för bl.a. samordning och information.

I 54 § finner man följande:

Länsstyrelsen ska avseende krisberedskap vara sammanhållande inom sitt geografiska område och före, under och efter en kris verka för samordning och gemensam inriktning av de åtgärder som behöver vidtas.

Motsvarande geografiska områdesansvar har kommunen på lokal nivå. I lag (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och vid höjd beredskap anges följande:

Kommuner skall inom sitt geografiska område i fråga om extraordinära händelser i fredstid verka för att

1. olika aktörer i kommunen samverkar och uppnår samordning i planerings- och förberedelsearbetet,
2. de krishanteringsåtgärder som vidtas av olika aktörer under en sådan händelse samordnas, och
3. informationen till allmänheten under sådana förhållanden samordnas.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)
651 81 Karlstad Tel 0771-240 240 www.msb.se
Publ.nr MSB337 - november 2011 ISBN 978-91-7383-181-9